

DUŻY FORMAT!!!

Antoni tygodnik parafialny

Niedziela Chrztu Pańskiego 2012

I czytanie: Iz 42,1-4.6-7; II czytanie Dz 10,34-38; Ewangelia Mk 1,6-11

Jan Chrzciciel rozpoznał w Jezusie Mesjasza. Wiedział więc, że Jezus nie potrzebuje takiego chrztu, jakiego on udzielał. Jan bowiem chrzczył, czyli obmywał wodą tych, którzy postanowili zmienić swoje życie, wyznać swoje grzechy i oczyścić się z nich. To przecież nie dotyczyło Jezusa. Dlaczego zatem Jezus chciał być ochrzczony przez Jana Chrzciciela? Sam Jezus na wątpliwości Jana odpowiada krótko, że godzi się wypełnić wszystko, co sprawiedliwe. Po obmyciu wodą Jezus natychmiast wychodzi na brzeg, nie musi, jak inni, wyznawać swoich grzechów. To widzą wszyscy obecni, nie ma wątpliwości, że chrzest Jezusa, choć rozpoczęty tym samym

gestem obmycia, jest czymś innym. Czym? Zaraz potem zstępuje na Jezusa Duch w postaci gołębiczy. Zstąpienie Ducha i głos Boga: „Tyś jest mój Syn umiłowany” poświadczają wobec wszystkich to, co wiedział Jan Chrzciciel. Chrzest Jezusa stał się publicznym objawieniem Jego mesjańskiej godności – namaszczeniem. Jan Chrzciciel, jako już uznany prorok, jest tutaj świadkiem autentyczności i w pewnym sensie pośrednikiem działania Bożego.

Potrzebny był ten akt publiczny, dokonany przez proroka w obecności wielu ludzi gest zanurzenia w wodzie. Wcielenie to akceptacja życia podległego prawom materii, a także przyjęcie całej ludzkiej natury. To także wcielenie sposobu działania Bożego. Poddanie się obrzędowi chrztu jest tego logiczną konsekwencją. A więc według tego porządku Bóg wskazuje, że odtąd na Jezusie spoczywa Jego Duch.

Choć nie można powiedzieć, że Chrzest Jezusa jest momentem ustanowienia sakramentu chrztu, to jednak właśnie na to wydarzenie wskazuje Katechizm Kościoła Katolickiego, jako na główny punkt odniesienia pozwalający zrozumieć, czym jest sakrament chrztu. A więc niedziela Chrztu Pańskiego przypomina nam także nasz chrzest, przede wszystkim to, że chrzest oznacza nie tylko obmycie ze zmyty grzechu pierwotnego, ale przede wszystkim obdarowanie Duchem i przyjęcie za syna. Skoro istnieje związek między Chrztem Jezusa i naszym chrztem, to również do nas odnoszą się słowa: „Tyś jest mój syn umiłowany”.

ks. J. Słomka

Tegoroczne Europejskie Spotkanie Młodych, organizowane przez Wspólnotę z Taizé odbyło się w Berlinie. Od 28-go grudnia do pierwszego stycznia stolicę Niemiec odwiedziło blisko 30.000 młodych chrześcijan (w tym dziewięćosobowa grupa młodzieży z Redy). Codziennie rano uczestnicy gromadzili się w goszczących parafiach na wspólnej modlitwie. Później w małych grupach dzielili się refleksjami nad Pismem Świętym, życiem codziennym i duchowym w poszczególnym kraju. Następnie wszyscy razem jechali na Messelelande (hale targowe) na obiad. Wspólny posiłek, spożywany w odrobinę partyzanckich warunkach, był doskonałą okazją by pozawierać nowe znajomości, poznać inne kultury czy nauczyć się przydatnych zwrotów w obcych językach. Potem przychodziła kolej na popołudniową modlitwę, rundę warsztatów poruszających różnorodne tematy, od religijnych i społecznych na gospodarczych i artystycznych kończąc. Uwieńczeniem każdego dnia była wspólna modlitwa, połączona z krótką medytacją

i śpiewami. Nie zabrakło także czasu na wycieczkę po Berlinie. Spotkanie miało nauczyć ludzi jak odnawiać więzy solidarności pomiędzy poszczególnymi krajami i wyznaniem. Przez pięć dni niemiecka stolica była miejscem, w którym krzyżowały się drogi młodych Europejczyków oraz symbolem zjednoczonej Europy.

Kasia Kowalczyk

WSPÓLNOTY - Domowy Kościół

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy cykl prezentujący wspólnoty działające na terenie naszej Parafii.

Domowy Kościół Ruchu Światło-Życie to wspólnota małżeńsko - rodzinna, która w naszej Parafii istnieje od 2002 roku. Domowy Kościół pomaga małżonkom sakramentalnym czerpać z łaski i mocy sakramentu małżeństwa, uczy jak żyć tym sakramentem i celebrować go przez całe życie. Łączy on w sobie charyzmaty Ruchu Światło-Życie (Oazy) i międzynarodowego ruchu małżeństw katolickich Equipes Notre-Dame, od którego przejął ideał duchowości małżeńskiej, czyli dążenia ku Bogu w jedności ze współmałżonkiem.

Duchowość małżeńska proponowana w ramach Domowego Kościoła jest realizowana poprzez przyjęcie elementów formacyjnych nazywanych zobowiązaniami - darami. Są to na przykład: codzienna modlitwa osobista, regularne spotkanie ze słowem Bożym, codzienna modlitwa rodziny. Zobowiązania nie są celem samym w sobie, ale środkiem do celu. Ich realizowanie odbywa się w małżeństwie poprzez codzienny wspólny wysiłek małżonków, podejmujących i realizujących poszczególne zobowiązania oraz poprzez wzajemną pomoc małżeństw w kręgu w dążeniu do Chrystusa (idea małej grupy jako środowiska koniecznego do wzrostu wiary).

Małżeństwa należące do Domowego Kościoła wezwane są do posługi na rzecz własnej rodziny, posługi rozumianej jako budowanie wspólnoty wiary, nadziei i miłości. Wspólnoty, w której świadomość, że wszyscy jej członkowie są dziećmi Jedyne Boga i stąd posiadają swą niepowtarzalność oraz godność, bez względu na wiek i stopień rozwoju. Taka wspólnota rodzinna jest szansą dla wszechstronnego rozwoju człowieka - jego wzrastania w Bogu, poznawania prawdy o sobie samym, uczenia się miłości. Małe dzieci wychowywane w klimacie świadomej wspólnoty chrześcijańskiej w sposób naturalny wzrastają we wierze, ucząc się Boga przez wspólną

modlitwę rodzinną, potem lekturę Słowa Bożego, swoiste kręgi biblijne w rodzinie, modlitwę Liturgią Godzin. Możliwość zadawania pytań związanych z wiarą, na równi z pytaniami z innych dziedzin życia, poczucie akceptacji i miłości, świadomość miłości Pana Boga - są ogromnym zapleczem siły i równowagi dla dziecka, gdy zaczyna wchodzić w czas dorastania i odkrywania własnej drogi życia. Małżonkowie zaś mają większą szansę na budowanie miłości zdrowej, wolnej od głębokich zranień, wspierającej współmałżonka w jego dojrzewaniu na płaszczyźnie ludzkiej i duchowej. Będą "odwoływali się do mocy sakramentu, która pozwala każdemu z nich wejść w trudności spowodowane bliskością drugiego."

W naszej Parafii istnieją obecnie trzy kręgi Domowego Kościoła, w których gromadzi się łącznie 15 małżeństw. Spotykamy się wraz z księdzem jeden raz w miesiącu (z przerwą wakacyjną) w naszych mieszkaniach.

W czasie 3 godzinnego spotkania rozmawiamy o naszych rodzinach, planach, sukcesach i porażkach, czytamy i rozważamy Pismo święte, modlimy się, a w ostatniej części spotkania podejmujemy tematy służące poprawie naszych relacji z Bogiem, ze współmałżonkiem, z dziećmi, z kolegami w pracy... Uczymy się też służby w rodzinie, w pracy, a także w parafii. Staramy się budować lepszą relację z Bogiem, uczymy się Go słuchać.

Zapraszamy każde małżeństwo, które pragnie trwać w Domowym Kościele. Każde, bez względu na staż małżeński, bez względu na wiek dzieci oraz oczywiście takie, którego Bóg jeszcze nie obdarzył potomstwem.

Zapraszamy na stronę Domowego Kościoła:

www.dk.oaza.pl oraz www.gdansk.oaza.pl.

W naszej Parafii w sprawach DK kontaktować się można z księdzem Proboszczem oraz na adres mailowy: ewelina.halenda@gmail.com.

Ewelina Hałenda

(na podstawie opracowania Anny i Jacka Nowaków)

Są jeszcze ostatnie wolne miejsca na młodzieżowy obóz narciarski w Szczyrku. Odbędzie się on od 4 do 12 lutego 2012 roku. Koszt wyjazdu - 500 zł. Szczegółowe informacje i zapisy u księdza Piotra.

Zapraszamy!

Dzisiaj polecamy...

...stronę internetową www.adonai.pl. Poprzez ten katolicki portal każdy z nas może doświadczyć "duchowej pomocy", której tak wielu potrzebuje. Znajdziemy tu wszystko: zaczynając od opowiadań, refleksji i aforyzmów, poprzez tapety, prezentacje i audycje mp3. Nie zabraknie także

modlitwy, skrzynki z intencjami oraz działu "źródło" gdzie liczne samotne dusze poszukują swojej drugiej połówki pomarańczy. Wejść na tę stronę - to nic nie kosztuje, a może dowiesz się czegoś, co na zawsze zmieni Twoje życie.

Lektor

Wiara szuka zrozumienia

Jak szukać w Piśmie Świętym?

"Nie czytałem regularnie Pisma Świętego", "Niedbale czytałem Pismo Święte" - te i podobne wyznania to paradoksalnie coraz częstsze dowody większego zaangażowania w lekturę Pisma Świętego. Poczucie szacunku należnemu Słowu Bożemu zapisanemu w Biblii i pragnienie zgłębiania jej treści, to klucz w poznawaniu Boga. "Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa" - poucza nas św. Hieronim.

Pismo Święte należy czytać zawsze w zgodzie z Tradycją Kościoła, który otrzymał charyzmat nieomyślności, pewności nauczania i przekazu myśli Bożej. Warto sprawdzić na pierwszej stronie czy Pismo Święte jest zatwierdzone przez *imprimatur* (łac. niech będzie odbite) lub *nihil obstat* (łac. nic nie stoi na przeszkodzie) odpowiedniej władzy Kościoła.

Egzemplarze Biblii znajdują się w większości domów katolickich. Ale posiadanie Biblii nie wystarcza. Trzeba ją jeszcze otwierać, czytać, rozważać i treści te próbować wcielać w życie. Częstym problemem jest nieznajomość sposobu szukania konkretnych tekstów - poruszania się w Piśmie Świętym. To krótkie wyjaśnienie powinno pomóc.

Pismo Święte składa się ze Starego i Nowego Testamentu. Oba się wyjaśniają i wzajemnie uzupełniają. Oba też dzielą się na księgi (gr. *biblia*), a te na rozdziały i wersety.

Szukając odpowiedniej treści, z powodów różnic w wydaniach, nie podaje się numerów stron. Należy podać nazwę księgi, rozdział i wersety, w których dany tekst jest wypisany. Taki zapis nazywa się *siglum* lub *adres*. Dla przykładu: Mt 5,1-12 oznacza Ewangelię według św. Mateusza, 5 rozdział, a po przecinku wersety od 1 do 12 włącznie. Znajdujemy tu akurat treść ośmiu błogosławieństw. Skrótów ksiąg są na ogół podane w spisie treści.

Czasem zapisy są złożone, np. Iz 9,1-3.5-6. Tu *siglum* informuje nas o Księdze Izajasza, 9 rozdziale i wersetach od 1 do 3 włącznie, po których pomija się kilka i czyta od razu od 5 do 6.

Podaje się też takie zapisy np.: Rdz 1,1n (werset 1 i następny), albo Rdz 1,1nn (wersety od 1 i następne, do końca sformułowanej myśli). Czasem pojawiają się literki w numerach wersetów, np.: So 3,14-18a (to treść do wersetu 18, ale tylko do końca pierwszego zdania). Zdarzają się też dalsze literki alfabetu. Zasada jest ta sama. A wzięły się one z oznaczeń kolumn oryginalnych zapisów biblijnych. Są też przejścia między rozdziałami, np. Rdz 1,1-2,4. Praktyka czyni mistrza.

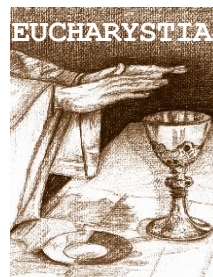
ks. Krystian: k.wilku@wp.pl

HOMILIA

Słowo Boże, które ma prowadzić do tego, by wydarzenia z życia Mesjasza i Jego słowa stały się światłem ukazującym nam sens życia, powinno być zawsze odniesione do konkretnej sytuacji życiowej chrześcijanina. W liturgii miejscem na takie odniesienie jest homilia, głoszona przez kapłana po odczytanej Ewangelii. Mówiąc inaczej, celem homilii jest pokazanie, w jaki sposób Słowo może zamieszkać wśród słuchaczy i przynieść obfity owoc. Przykładem homilii jest mowa wygłoszona przez Jezusa w synagodze w rodzinnym Nazarecie. Po odczytaniu fragmentu z księgi Izajasza Jezus wskazał najpierw na powiązanie Słowa z życiem: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. I dalej mówił: „Z pewnością powiecie mi to przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się w Kafarnaum. Zaprawdę, powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę, mówię wam: Wiele było wdów w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Eliasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej”. Nazarejczycy jednak nie potrafili otworzyć się na słowa Jezusa, ale „unieśli się gniewem i porwawszy się z miejsc, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na urwisko, aby Go strącić”.

Po przeczytaniu powyższego opisu wniosek nasuwa się sam: słowa Jezusa przyniosły odwrotny skutek nie dlatego, że mówił On nie na temat czy mało ciekawie, ale dlatego, iż słuchacze pozostali zamknięci na Ducha Świętego! Owoce i rozwój duchowy nie są bowiem rezultatem pięknej homilii, ale jest to dzieło Ducha Świętego posłanego, aby „wszystkiego nas nauczyć i o wszystkim nam przypomnieć”. Słowa kapłana mogą nas co najwyżej zwrócić we właściwą stronę. Dlatego dobrą postawą w czasie homilii, jak i całej Liturgii Słowa, jest otwarcie się na działanie Ducha Świętego. Może nam z pewnością w tym dopomóc modlitwa we własnej intencji, a następnie w intencji kaznodziei.

W powyższych rozważaniach posługujemy się cały czas wyrażeniem *homilia*, podczas gdy mówiąc o tej części Mszy świętej powszechnie używa się słowa *kazanie*. Otóż pomiędzy nimi istnieje pewna różnica. O ile homilia wychodzi od usłyszanego Słowa Bożego i ukazuje jego niezmienną aktualność, o tyle kazanie pełni raczej rolę napomnienia i niekoniecznie musi być związane z Liturgią Słowa. Kazania głosi się na przykład o świętych, z racji uroczystości kościelnych czy w Wielkim Poście.

DUSZPASTERSKIE ODWIEDZINY KOLEĐOWE

8.01.2012	niedziela	godz. 14:00	ul. Młyńska 5
9.01.2012	poniedziałek	godz. 16:00	ul. Młyńska 7 i Fenikowskiego 11
10.01.2012	wtorek	godz. 16:00	ul. Młyńska 9 i Obwodowa 33
11.01.2012	środa	godz. 16:00	ul. Obwodowa 33A, 37 A, 35 E
12.01.2012	czwartek	godz. 16:00	ul. Fenikowskiego 16
13.01.2012	piątek	godz. 16:00	ul. Św. Wojciecha 26 i Fenikowskiego 3
14.01.2012	sobota	godz. 10:00	ul. Leśna, Cegielniana, Mazurska i Białowieska
15.01.2012	niedziela	godz. 14:00	ul. Szkolna 44, 46 i 48
16.01.2012	poniedziałek	godz. 16:00	ul. Szkolna domki i Brzechwy 1
17.01.2012	wtorek	godz. 16:00	ul. Obwodowa domki, Brzechwy 1A, 1B, 1C, 1D
18.01.2012	środa	godz. 16:00	ul. Brzechwy 5, Obwodowa 35A
19.01.2012	czwartek	godz. 16:00	ul. Fenikowskiego 1, Obwodowa 35B
20.01.2012	piątek	godz. 16:00	ul. Obwodowa 35C, 35D, 35G
21.01.2012	sobota	godz. 10:00	ul. Grunwaldzka, Owsiana, Dolna, Zbożowa, Obwodowa
22.01.2012	niedziela	godz. 14:00	ul. Św. Wojciecha 19 i Mickiewicza 4
23.01.2012	poniedziałek	godz. 16:00	ul. Obwodowa 31A i Fenikowskiego 6
24.01.2012	wtorek	godz. 16:00	ul. Fenikowskiego 5 i 7
25.01.2012	środa	godz. 16:00	ul. Młyńska 13
26.01.2012	czwartek	godz. 16:00	ul. Św. Wojciecha 9
27.01.2012	piątek	godz. 16:00	ul. Św. Wojciecha 30
28.01.2012	sobota	godz. 10:00	ul. Św. Wojciecha domki, Zawadzkiego i Asnyka
29.01.2012	niedziela	godz. 14:00	Koleđa dodatkowa, zgłoszenia indywidualne

Informujemy, że Msze święte od poniedziałku do piątku sprawujemy w kaplicy o godzinie 7.00 i 15.30.

ANNO DOMINI 2012

Od kilkunastu już dni czas odmierzany jest niejako od początku. Warto więc zatrzymać się przez moment, by pomyśleć, od jakiego wydarzenia zaczęto liczyć lata. Tym punktem zwrotnym, który zapoczątkował nową erę w dziejach ludzkości, było wydarzenie historyczne przyjscia na świat Jezusa Chrystusa. Odtąd wszystko, co miało miejsce przed narodzeniem Chrystusa, zaczęto oznaczać: przed Chr., a po narodzeniu Chrystusa: po Chr. Te oznaczenia występowały jeszcze do lat pięćdziesiątych XX wieku.

Wprowadzone później: p.n.e. (przed naszą erą) i n.e. (naszej ery) nie oddają już istoty rzeczy, bo co to znaczy - naszej ery? jakiej i czyjej?

Dziś chyba tylko starsi wiedzą, że dwie litery A. D. - łac. ANNO DOMINI - to znaczy ROKU PAŃSKIEGO. Można je spotkać na zabytkach, rzadziej na drzwiach naszych mieszkań oznaczonych poświęconą kredą w święto Objawienia Pańskiego.

A oto życzenia z Księgi Liczb na Anno Domini 2012: "Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię darzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem".

K. K.

Parafia Świętego Antoniego, ul. Fenikowskiego 4, 84-240 Reda; Tel. 058-678-50-04
Msze św. w niedziele: 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00; w tygodniu: 7.00; 18.30
Biuro parafialne: wtorek i czwartek od 16.00 do 17.30; sobota od 9.00 do 10.00
WWW.antoni-reda.pl